

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
la străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melln și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Viață nouă în Spania

Războiul spaniol s'a sfârșit. Comunismul atotnemicilor a fost zdrobit pentru totdeauna. Armata generalului Franco a învins pe toată linia. Viața începe să umble din nou pe acolo pe unde aproape trei ani de zile n'a umblat decât jeful, pârjolul și moartea.

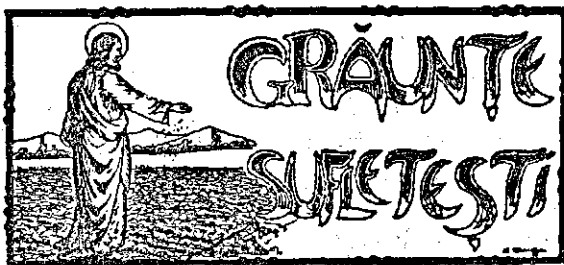
Generalul Franco, conducător iscusit și catolic intrig, zdrobind comunismul, a început să redea țării sale adevărata libertate. Spre acest scop a hotărât ca religia catolică, singura religie care are puterea lănică de a da popoarelor adevărata viață, pace, înflorire și bunăstare, să străbată întreaga orânduire de stat din țara sa. A dat deci ordin să se redeschidă toate bisericile care au rămas nesărbuite de mâinile spurcate ale tăcunilor comuniști și socialistiști, să se reclădească cele nimicite; să se redea toată splendoarea și măreția slobelor dumnezeiești; să se refacă mândsiriile și să se readucă în ele cu o cinste deosebită mii de călugări cari au fost isgoniți de guvernele moscovite; să se reintroducă sfânta cruce în toate tribunalele și casărmile. Religia să se învețe și să se trăiască în toate școlile, începând cu cele primare dela sate și sfârșind cu universitățile.

A mai poruncit apoi ca în funcții să nu fie pus nici un cetățean care ar arăta nepăsare față de religia catolică. Să se dea clerului catolic, care și-a vărsat atâta sânge pentru mântuirea țării, puțința de a-și putea continua apostolia în toate ramurile vieții, redeschizându-și faimoasele școli, azile și spitale în care poporul necăjit a aflat totdeauna mângâiere și alinare. Cere tuturor stărușilor statului, mici și mari, ca să trăiască din plin religia. El le premerge cu pilda, el și întreaga sa familie, căci nu e duminică și sărbătoare când să lipsească dela sf. liturgie; se spovedește și cuminecă des; se poartă cu o deosebită cinste și respect față de episcopi și preoți, iar cuvântul Papei pentru el e ceva sfânt.

Generalul Franco a poruncit, ca toate averile mari să fie cumpărate dela marii moșieri de către stat și apoi împărțite țărănilor; să fie trasi la răspundere toți cei ce în vre-un chip sau altul au jefuit banul statului, cari au făcut ucideri, aprinderi de biserică, școli, și case particulare; să nu fie nimeni neîndreptățit în noul stat național și catolic; toată lumea să se poată bucura în pace de ceace și-a câștigat cu sudoarea frunții sale.

Iată, pe scurt de tot, cum știe un adevărat conducător de țară să dea viață nouă statului pe care-l conduce! Câtă deosebire între acest mare bărbat de stat și între conducătorii hitleriști din Germania cari prigonesc biserica în loc de a o sprijini!

Ioan Vultur

Mormântul Mântuitorului

„L-a pus în mormânt” (Marcu 15, 46)

În evanghelia duminicii mironosițelor muieri (Marcu 15, 53—16, 8) ni-se arată marea bucurie a femeilor Maria Magdalena, Maria lui Iacob și Salomia, cari, mergând la mormânt, l-au aflat gol, Mântuitorul fiind înviat. Nu strică deci să ne gândim, în duminica aceasta, la învățăturile pe cari ni-le îmbie mormântul Mântuitorului.

1. Interesant e, cât de mult se asemănă leagănul și mormântul Mântuitorului, fiindcă nici unul n'a fost al lui, ci amândouă au fost împrumutate. La naștere Preacurata n'a avut leagăn, în care să-și culce copilășul și pe urmă abia a găsit o peșteră, în care l-a născut; iară la moarte n'a avut mormânt în care să-l așeze. Norocul a fost că Iosif cel din Arimatea a pus la dispoziția Preacuratei un mormânt al său nou (Matei 27 60), în care a fost apoi înmormântat cel fără de moarte. Iată, cât de mult a ținut Isus, să fie și să rămână sărac, neavând nici unde-și pleca capul. El a fost singurul om din lume, care n'a voit nici odată să aibă nimica.

Cum suntem în schimb noi? Toată vloga noastră ni-o jertfim, nici o oboseală nu cruțăm, toate neplăcerile le suferim, o mulțime de nedreptăți facem, cu păcate până-i lumea ne încercăm, numai să putem pune mâna pe cât de puțină avere.

2. Cu toate acestea Mântuitorul a fost bogat în cinste. Indată după moarte au ținut să-i dea cea din urmă cinste Iosif din Arimatea, membru în marele sfat al Jidovilor, care se numea sinedriu; Nicodim fariseul, care era boier vestit jidovesc și membru al sinedriului, unul

dintre filosofilii de pe acele vremuri ai Jidovilor; sf. Ioan Evanghelistul, unul dintre cei mai învățați Jidovi de pe acele vremuri; Maria Magdalena cea mai frumoasă femeie a Ierusalimului, nu numai trupește ci și sufletește; Ioana, Maria lui Iacob și Salomia, toate trei, cu siguranță, cele mai bune femei din întreaga țară jidovească; ne mai vorbind de Preacurata Vergură Maria, care este cea mai perfectă dintre toate femeile pământului, nu numai până atunci ci până la capătul veacurilor; care este mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât Serafimii. Ei bine, să ni-se mai arete vre-un mort, căruia să-i fi dat cinstea din urmă cei mai cinstiti și mai distinși oameni ai lumii, cum i-s'a dat Mântuitorului!

Se cuvine ca această mare cinste să o dăm și altarului, care reprezintă mormântul Mântuitorului, precum și Sfintei Cuminecături, care este însuși Mântuitorul cel înviat din morți. Să i-o dăm însă nu numai femeile, ci și bărbații, după cum i-au dat-o și atunci aproape în mod egal.

3. Domnul nostru Isus Christos a lucrat întreaga viața sa de 33 ani, fără întrerupere, a lucrat cu o insuflețire și râvnă de nedescris. Nu s'a odihnit aproape de loc nici nopțile, ci a umbat prin lume, făcând bine, vindecând bolnavii, înviind morții, îmbărbătând pe cei desnădăjduiți și propovăduind evanghelia învierii. Oea dintâi odihnă i-a fost aceea când și-a plecat capul și și-a dat sufletul.

Așa să facem și noi. Să lucrăm într'una, fără întrerupere, cu insuflețire și fără murmur în ogorul încă înțelenit al bisericii noastre, nu numai preoții ci mai ales mireni. Să ne înscriem cât mai mulți între membrii „Agruc-lui”, a cărui chemare tocmai aceasta este. Să nu lăsăm să se scurgă nici o singură zi fără de a face vre-un bine. Numai în forma aceasta vom scăpa de multele păcate, cari bântuie astăzi cu atâta furie, în mijlocul poporului nostru. Să luăm această hotărâre, chiar astăzi în duminica mironosițelor, când încă nu suntem departe de ziua fericită a spovedaniei și împărtășaniei, și când, prin urmare, sufletul ne este încă nelncărcat de mulțimea păcatelor celor grele.

4. După trei zile Christos a înviat, răsplătindu-și pe toți credincioșii. Pe Petru l-a pus mai marele apostolilor, pe Iosif și pe Nicodim sfinți mari și vestiți, cari se pomeneșc zilnic la sfânta jertfă liturgică, pe mironosițele mu-

ieri așisderea le-a înșirat între sfințele pe cari le pomenim mai mult.

Și pe noi ne va răsplăti Domnul, după credința și jertfa pe care i-am dat-o, în ziua cea mare a învierii celei de obște, laudându-ne în fața tuturor, întrucât i-am urmat învățăturile și i-am împlinit poruncile. Nimenea nu va rămânea nerăsplătit. În schimb însă va pedepsi îngrozitor pe toți batjocoritorii numelui de creștin, asemenea lui Iuda, și pe toți ticăloșii, cari s'au lăpădat de el, cum i-a pedepsit pe fariseii și cărturarii Iudovilor.

Părintele Iuliu

Din Roma

Sărbătoarea Bunevestiri

Sâmbătă 25 Martie, la sărbătoarea Bunevestiri, I. P. S. A. Evreinoff, episcop oriental, a sfințit de preot, în capela Colegiului Român din Roma, pe clericul Alexandru Todea. Cei doi sunt acești gazetari, care numără 20 de ani de trudă în slujba neamului, pentru luminarea satelor noastre, cunosc acest nume, cunosc și poveștile cuminți ale clericului Alexandru, pentru că de mulți ani scrie în această gazetă atâtea lucruri frumoase și folositoare, care pentru mulți au fost sămânță bună ce a rodit în sufletele lor fructe nepieritoare. Bunul Dumnezeu l-a învrednicit de marele și înfricoșatul dar al sf. Preoții, chiar în ziua Bunevestiri. Fie-i dar întreaga viață de preot o „Bunăvestire”. O „Bunăvestire” a cuvântului dumnezeesc așa cum l-a cunoscut în Cetatea Credinții noastre, în pământul sfințit de sângele miilor de mucenici, în atmosfera curată, parfumată de miresele eternității — aproape de Vicarul Domnului: Papa. — Întru mulți ani, Părinte Alexandre, spre mărirea lui Dumnezeu, spre mântuirea sufletelor, spre cinstea Neamului!

În ziua următoare noul preot a celebrat prima sf. Liturghie în Colegiul de „Propaganda Fide”, unde-și face studiile. Au concelebrat cu dânsul Păr. I. Evrard, Rectorul Colegiului Ro-

mân, cu următorii preoți din același colegiu: Lelașu, Deliman, Armean și cu Diaconul V. Apțileanu. Răspunsurile le-a dat corul clericilor români sub conducerea Păr. Vice-Rector Dr. I. Cristea.

Această sf. Liturghie a fost o frumoasă și sfântă manifestare românească, fiind cunoscut că în Colegiul de Propaganda Fide, în care au studiat atâtea oameni mari ai Bisericii noastre Unite, sunt de prezent 230 de clerici din 36 de națiuni. Și măreția și splendoarea ritului nostru au lăsat urme pe care greu le va șterge uitarea — în sufletele acestor clerici de limbă și culoare diverse, dar uniți în mărturisirea aceluiași crez catolic, apostolic, roman. Și vor vorbi acești crainici ai cuvântului adevărat când se vor întoarce, în numele Domnului, pe meleagurile lor dragi, vor vorbi de bună seamă între altele și despre țara noastră, despre frumusețea și bogăția ritului nostru, pe care l-au văzut în toată splendoarea lui, în Cetatea lui Petru. (R.)

Sărbătorile Sf. Paști în Colegiul Român din Roma

Sf. Sărbători ale Paștilor s'au prăzuit la Roma în seminarul românesc de pe colina numită Gianicolo cât se poate de înălțător. Săptămâna Mare cu slujbele ei frumoase și pătruizătoare s'a cântat după toate rânduețile ritului nostru românesc așa cum o doreau superiorii noștri, Păr. Rector I. E. Evrard, A. A., și Clariss. Dr. Ioan Cristea vicerector. *Miercuri*: Sf. Liturghie a Înălțării și înălțării Inșierat oficiată de Păr. Rector. *Joi* Mare: Sf. Liturghie a Sf. Vasile întru aducerea aminte de Cina de Taină, slujită de 12 preoți. După Liturghie a urmat slujba sfintei și dumnezeiești spălări a picioarelor. Seara la Sf. Patimi ale Domnului corul nostru, condus cu multă sărguință și artă de Păr. Vice-rector Cristea, a executat compoziția Păr. Habic. *Vineri* Mare: serviciul orelor împărătești, iar seara s'a cântat cu multă dulăgie Prohodul Domnului.

Slujba Sf. Invieri s'a făcut la orele 24 în noaptea de Inviere la biserica românească

„delle Coppelle”, unde Revssmul Canonic Tăutu a condus serviciul divin cu mare solemnitate și înălțare sufletească. Biserica arhiepiscopală. Au luat parte și ambasador Petrescu Comnen cu dna, și ministrul Zamfirescu cu dna, și reprezentanții corpului diplomatic, Colonia română, etc. Corul Colegiului „Pio Romano” a fost la înălțimele Sf. Liturghie în *I a zi de Paști* s'a servit tot noaptea în colegiu.

A *II-a zi de Paști*, mare sărbătoare pentru colegiu au fost ordinările prin punerea mâinilor Ex. Sale Mons. Evreinoff care a oficiat slujba arhierescă românească. Au fost ridicați la treapta preoției: P. Ioan Pinteș (Oradea); Simeon Cristian (Baia-Mare); a diaconatului: Simeon Felecan (Cluj); ipodiaconatului: Virgil Maxim și Alex. Rașu (Oradea); a lectoratului: Gheorghe Rasu (Lugoj) și Traian Bălan (Blaj). La agapa familiară — în frunte cu Arhierarul — preoții neobitovoiți și-au arătat bucuria de a fi consacrați în Cetatea eternă a lui Petru. După masă am fost onorați de vizita Ex. Sale Dni Petrescu Comnen ambasador pe lângă Vatican, cu Dna, și a Doel și Dni Mareș. Altmulți au oferit înălților oaspeți o academie muzicală cu program bogat și variat: Trăiască Regele, Christos a înviat din morți, Dolne rom. etc. Cuvântul de bun sosire l-a adresat Păr. Rector I. E. Evrard A. A. care a arătat spiritul de jertfă catolic și românesc în care sunt crescuți tinerii noștri în colegiul lui Pius XI de fericită pomenire. Același lucru în numele alumnilor l-a remarcat Păr. Bârlea în discursul ocazional. Di ambasador a mulțumit plăcut surprins și impresionat de primirea făcută și a laudat corul colegiului în acest „colț de țară românească”. (Șefu)

O explozie omorâ 41 de oameni. La o mină de cărbuni din Germania s'a întâmplat în săptămâna trecută o mare nenorocire. Din nebișarea de seamă a unor muncitori, gazul metan care se găsește amestecat cu aer, totdeauna în minele de cărbuni, a explodat, omorând 41 de oameni și răniind greu foarte mulți.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Doina Codrului *)

Pădure, codru frumos,
Tuturor ești de folos,
Iarna la toți dai căldură
Vara răcoare și umbră

Dă-i românului mult bine,
El este frate cu tine,
Și te 'ntreabă inim'os
Al cui e Ardealul frumos?

Române, frate române,
Bucuros îți voi răspunde
Române, frate române
Bucuros îți voi răspunde

Câmpia cu al ei lan
Dealul cu cornul și fag
Munții cu stejari și brad
Știu să spuie de Ardeal.

Ei știu mai adevărat
Cu ce sânge e udat
Și ei știu mai potrivit
Cu ce sânge e stropit

Tu române 'n lipsă ta
Cere codrului ce-i vrea,
Bucuros și-o arăta
Cum să-ți fii averea ta

Frate, frate de stejar
Lasă-mă să-mi tai un par
Să-mi fac osie la car,
Să-mi fac osie la car

Frățioare, românaș,
Voios parul da-ți-l-aș
Dac'ai face tu din el
Buzdugan de voinicel

Și cu dânsul te-ai lupta
Să-ți aperi moșia ta.
Și cu dânsul te-ai lupta
Să-ți aperi moșia ta

Cornule ce nu te 'ndoi
De-o cleancă să te despoi
Să-mi fac prăgină la boi
Să-mi fac prăgină la boi.

Frățioare, românaș,
Voios cleanca da-ți-o-ași
Dac'ai face tu din ea
Dac'ai face tu din ea

Ghiongă mare neștrugită
Cu piroane fîntuită
Și cu dînsa te-ai lupta
Să-ți aperi Patria ta.

Fagule, tu lemn frumos
Lasă-mă să te tai jos
Să-mi fac roatele la car
Să car iarba din hotar!

Frățioare românaș,
Bucuros io lăsa-m'aș
De-ai face din mine pat
La o armă de vânat

Și cu ea să dai avânt
Să-ți aperi al tău pământ
Și cu ea să dai avânt
Să-ți aperi al tău pământ

Munților cu brazi 'nalți,
Dați echouri, răsunați,
Că Ardealu-i românesc
Și pământu-i strămoșesc

Că Ardealul e curat
Cu sânge românesc udat
Și Ardealul e sfințit
Cu sânge de român stropit

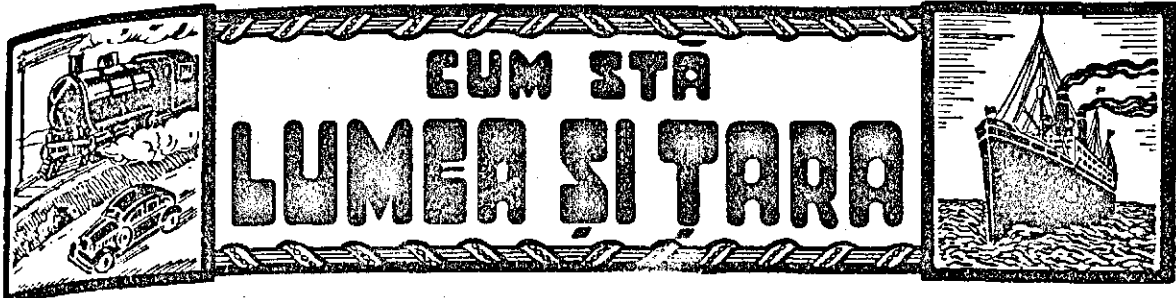
Că românu-i tot român
Nu-li frică de păgân
El e vița lui Traian
Și nu-i pasă de dușman

Se cântă pe melodia pădurii

Gogan, la 3 Martie 1939.

Valeriu Nobili
paroh român unit

*) Răspuns la articolul „Intreabă pădurea, câmpia și dealul, al cui e Ardealul?” (Cultura Creștină Nr. 12/1938 — pag. 826.)

Încă n'a trecut primejdia războiului — Asigurările Ungariei — Garanțiile pe cari ni-le dă Anglia și Franța

O însemnată consfătuire ministerială

Sâmbătă, 15 Aprilie s'a ținut la București, sub înalta președinție a M. S. Regelui, o însemnată consfătuire.

Di ministru Grigore Gafencu a făcut o amănunțită dare de seamă despre tot ce s'a lucrat în vremea din urmă, în politica externă a țării.

Delegația română care va lua parte la serbările din Germania

Anul acesta la 20 Aprilie în Germania vor fi mari serbări. Poporul german prăznuiește împlineirea a 50 de ani de viață a cancelarului Hitler.

La aceste serbări țara noastră va fi reprezentată prin doi: Dr. Alexandru Vaida Voevod, Teofil Sidorovici, profesor Dr. Vălcovici, general Dombrowski și profesor George Brătianu.

Oaspeții români sosesc la Berlin în ziua de 19 Aprilie. A doua zi vor lua parte la marea paradă care se va desfășura în ziua nașterii dlui Hitler.

Delegația română va pleca spre țară în ziua de 22 Aprilie.

Anglia și Franța au dat garanții Greciei și României

Întâmplările din urmă au eguduit adânc pacea lumii.

Dela ocuparea Ceho-Slovaciei și Albaniei Europa se găsește într'o neconținută frământare.

Conducătorii țărilor cari garantează pacea, în urma acestor întâmplări, și-au spus din nou care este hotărârea lor în cazul când o țară ar mai fi atacată.

Joi, 13 Aprilie, într'o ședință a Camerei Comunelor, prim-ministrul Angliei, dl Chamberlain a declarat că în cazul când România și Grecia vor fi amenințate de vr'o altă țară sau se va mai face vr'o schimbare în Marea Mediterană, atunci Anglia va interveni cu toate puterile sale. Aceeași declarație a făcut-o și dl Daladier prim-ministrul Franței, în parlamentul francez.

Sprizijul pe care aceste două puteri mari ni l-au făgăduit în aceste vremuri de turburare ne face să privim cu mai multă încredere viitorul.

— Țara noastră va avea însă grijă să se întărească și mai mult, căci o armată puternică este cel mai sigur și mai de nădejde sprizij al ei.

Declarațiile dlui Armand Călinescu

Dl Armand Călinescu președintele consiliului de miniștri a declarat că România primește cu mulțumire asigurările de ajutor și sprizij ale Angliei și Franței.

România a spus dl prim-min'ștru următoarete o politică de pace, propășire și bunăînțelegere cu toate țările. Poporul român este însă gata oricând să-și apere neatârnată și interesele în contra oricărui atac străin.

Ce ne va aduce ziua de mâine?

Răspunsul la întrebarea aceasta vine cu greu. De câteva săptămâni trăim într'o continuă teamă și îngrijorare. Focul început odată se potolește cu greu. De nicăiri nu se arată nici un rezim sau nădejde de pace. E greu să scăpăm de război.

Trăim într'adevăr ceasuri destul de grele. Pace deplină nu s'ar putea face decât atunci, când Italia și Germania s'ar opri din marșul lor de cucerire. La aceasta însă cu greu se va ajunge. Anglia și Franța pe de altă parte se înarmază zi și noapte, pentru a putea răspunde atacurilor germane.

Prilejuri de ceartă se găsesc apoi iarăși destule. Ocuparea Albaniei a făcut Anglia, să se gândească și ea la ocuparea Tangerului și chiar a Marocului spaniol, pentru a avea astfel în mână strâmtoarele Gibraltarului. Italia a simțit și ea gândurile Angliei și în câteva ceasuri Marocul a fost plin de soldați italieni.

Ca mâne alte prilejuri de ceartă vor răbunți și oamenii subitoli de primejdie și vărsare de sânge vor veni să înrăutățească lucrurile ca bobotala să fie cât mai mare.

O parte din rezervațiile concentrații vor fi lăsați acasă

În urma asigurărilor date de Ungaria guvernul român a hotărât să lase acasă o parte din rezervațiile concentrații.

Vor fi lăsați la vatră contingentele mai vechi.

Germania va demobiliza și ea până la sfârșitul lunii

După săptămânile de îndoială și teamă din vremea din urmă, acum s'a făcut puțină liniște și lumea pare că răsuflă mai ușurată.

Țările au început să mai trimită la vatră din oamenii concentrații. Așa a făcut și țara noastră și așa se spune că va face și Germania. Până la sfârșitul acestei luni Germania își va demobiliza armata. În vremea din urmă armata germană avea concentrații peste un milion și două sute mii de soldați.

Cuvântul de pace al Americii

Acum când Europa întregă se frământă de teama războiului, din țara lui de peste ape, președintele Statelor Unite, dl Roosevelt a adresat Europei un cuvânt de pace. Și fiindcă acela cari fiutură mereu sabia primej-

În gazdă la Nana Iova

Să mă ierte feciorul Nanei Iova, — Ghiuțu, — azi om cu vază și bună rânduală în Blaj, — încă îmi vâr peana unde nu mi-ar fierbe oala, trezind amintirea părinților săi dragi, trecuți, după cât știu, demult în lumea odihnei. Nu din răutate o fac, nici din patimă de bărfitor, ci ca un cheltuitor de cerneală, modest slujbaş al scribului, încercat c'o mare restanță de muncitor voluntar la „Unirea Poporului”, îmi caut și eu, chipurile, oamenii, pe meleaguri umblate, între vii și morții, cu cari am trăit cândva, împreună.

Și în „casele” — erau două: una bătrână, cât veacul și alta nouă, nouă, — ale Baciului Vasile și Nanei Iova de „Sub Hurubi”, — așa se cheama ulița, — am viețuit aproape tot timpul de „diac” și „preparand”, la Blaj.

E tare mult de atunci. Și cu toată scurgearea de ani, mi-au rămas proaspete în minte multe din câte-au fost și s'au petrecut, ca și cum rar fi întâmplat numai ieri, alaltăieri.

Când am călcat pragul Blajului, n'am nimerit întâi la Nana Iova. Dela gară am mers, căluziți de un țigan tuciușu, care ne ducea de-a rășii cu merindea, ață la Domnul profesor Ungureanu, cu care ne cunoșteam, fiind doamna, dintr'un sat cu noi, adevă cu mama și cu mine.

Domnul Ungureanu, — fie iertat, — era profesor de pedagogie, — învățătură, să știi cum și când să-ți bați copiii și când nu. Pe lângă în-

vătătura asta mai avea și un nărav din născare: era aspru, mama focului, dar drept în judecată.

Și cum năravul dânsului nu se potrivea cu năravul meu, de-a fuma de când eram mic, am păpat o mică bătaie, până încă nu mi-s'a scutecat praful satului de pe bocanci. La așa gazdă, se'nțelege, că nu puteam să rămân. După o scurtă înțelegere cu mama, înțelegere ținută în fundul grădinii, am hotărât: „la altă gazdă, sau acasă, la oi”.

Și așa ne-am luat desagii, lada și sărsămurile aduse de-acasă și-am ieșit în uliță, în căutare de altă gazdă. Mamei îi crepa obrazul de rușine, iar mie îmi rădea inima de bucurie, e'am scăpat de omul, care nu mă suferea cu iarba dracului în gură. Nu știam, că în alt loc, tot așa o să pătesc și că domnul Ungureanu avea toată dreptatea să facă ce a făcut cu mine.

Întrebând pe unul altul, am fost îndrumați Sub Hurubi, la Nana Iova lui Bărbat, cu care din două vorbe ne-am ajuns cu târgul: patul și spălățul hainelor: doi zloți buni pe lună, foamea și răbdatul pe gratuite.

Acum, gazdă aveam, dar nu eram încă înscris la școală, în gimnaziu, cum i se zicea liceului pe atunci. Plecăm noi, — mama și eu, candidatul la domnie — spre cancelaria școlii. Scoate mama o mână de hârtii din sân. I-le întinde unui domn cu barbă și ne tragem către ușe, mai ștergându-ne odată pe picioare. Credeam c'o să se bucure mult domnul acela, că după cum sunau „direptățile din sat”, învățam cel mai bine în

școală. Dar după cum se uita, când în hârtii când pe sub ochelari la mine, se putea bănuși, că ceva nu e chiar în rând.

— „Doar n'o hi ceva greșală în dreptăți, domnule?” — îndrăznește mama, ducându-și mâineca iiei la ochi.

— „Ba e chiar mare”, răspunse bărbosul, trântind hârtiile pe masă și descălécând ochelarii de pe nas: „e prea trecut de vârstă băiatul, a împlinit treisprezece ani. Pentruce nu l-ași adus mai curând?”. Sărmana mama, nu știa cum să potrivească vorba mai bine:

— „Dapăi, domnule, ca oamenii săraci... Ne-am tot judecat, cum s'o nimerim mai bine cu el, la școală, să se facă domn, ori, acasă, la oi. Și cu asta, ia așa, s'o întârziat vremea. Că vremea, — știi dumniata — trece, nu stă după noi oamenii”.

— „Să veniți mâine iar aci, la școală. Să facă examen. De-o răspunde bine, îl primim, de nu, îl poți duce acasă, la oi”.

Nu știu cum am nimerit ușe, de supărați ce eram. Mama se gândea la cheltuelile făcute, iar eu cu închipuirea, că am să pierd domnia prinsă de picior. Căci mă înțolise părinții în niște dragi de haine noi nouțe și în niște cizme ca și cari, mai groase în pingele și largi în tureac, nu cred e'au fost altele în Blaj. Numai mai târziu, m'a întrecut unul, de prin părțile Târnavelor, de-l cheama: Duma Ion. Până a doua zi, în ceasul examenului, mama n'a curmat din rugăciune și din îndemn către mine:

— „Să știi bine, dragu' mamei. Să zici tare,

dici și a războiului sunt dnl Hitler și Mussolini, acest cuvânt de pace le-a fost adresat lor.

Ceeace l-a făcut pe dl Roosevelt să intervină pe lângă dnl Hitler și Mussolini pentru pacea Europei, este primejdia mare de război în care ne-am găsit în zilele din urmă.

După ce arată urmările războiului dl Roosevelt cere dnl Hitler și Mussolini să garanteze că armatele lor nu vor ataca niciunul din popoarele libere ale Europei. Cere apoi ca această garanție să fie pentru mai multă vreme, pentru cel puțin 10 ani. El se arată gata să facă pe mijlocilor pentru pace între Germania, Italia și celelalte țări ale Europei și propune să se țină o conferință de pace.

Se crede că Italia și Germania nu vor primi propunerile de pace ale președintelui Americii.

Ungurii sunt hotărâți să apere hotarele țării

Un grup de maghiari, membrii ai Frontului Renașterii Naționale, au adresat dlui Armand Călinescu o scrisoare în care îi aduc la cunoștință că și ei sunt hotărâți să lupte pentru apărarea hotarelor țării noastre.

Italia respectă neatarnarea Greciei

Garanții și asigurări de pace se dau destul de des astăzi, însă nimeni nu le mai dă vr'un crezământ.

În urma ocupării Albaniei, Grecia neliniștită de ceea ce se petreceau la granițele ei a luat din vreme toate măsurile de apărare.

Italia a făcut însă cunoscut tuturor, prin ministrul ei, că este hotărâtă să respecte granițele și neatarnarea Greciei.

Guvernul maghiar vrea să respecte granițele României

Firește, că dela vorbă până la faptă mai este mult, însă înseamnă ceva și declarația de pace a vecinilor noștri dela Apus.

să înțeleagă domni ce spui. Că nime nu spunea Credeul mai frumos ca tine în biserică".

De unde să știe mama, că în doi ani de „dat în strungă”, de păzit vitele unuia și altuia, de hoinărit prin vii și de cățărât prin pomi-grădinilor, a cam secat grija tablei înmulțirii și au pierit subiectele și predicatelor, cum pier florile, când cade bruma!

Nu-mi aduc bine aminte, la ce întrebare m'am încurcat atât de rău, că era cât pe-acisă-ias pe domni să se descurce ei singuri și eu s'o șterg pe ușă afară, dacă nu ochiam pe mama, cum se ține de clanța ușii.

Cum a fost, cum n'a fost, destul, că sfârșitul a fost bun, ca bucuria olarului când și-a răsturnat carul cu oalele. M'au primit în clasa întâi de gimnaziu, dar fără „tipăi”; nădejdea noastră de-acasă, deci s'a dus. Să rămâi, tu, copil sărac, în Blaj, și fără „tipăi”, era ca și cum ai lăsa un olog, să ocolească lumea pe jos. A doua zi am petrecut pe mama la gară. Era atât de tristă și abătută, că mă lasă fără „tipăi”, încât își muiase mâneca iiei în lacrimi. Doar la urcarea în tren a putut îngăima printre suspine: — „Dragu' mami! Să nu te scalzi în Târnăvi!”

Și eu am ascultat-o, până s'a pus trenul în mișcare. Pe când era la Mișca și abia se mai zărea fumul locomotivei, și eu eram pe malul Târnavei, desbrăcat, gata de-a mă „corli”, în apă murdară.

Și-am tras o dragă de scaldă, că am uitat și pe mama și „tipăii”. Doar seara, mi-am adus aminte, că lada și desagiile sunt vârvăiți cu de-ale gurii. Acum, eram din plin, în gardă, la Nana Iova.

Peștea Dascălului

Până acum Ungurii se mișcau mereu, cu privirile ațintite înspre Ardeal, și visau întoarcerea mortului dela groapă, adică luarea Ardealului românesc.

Dintr'odată însă guvernul grofilor și baronilor unguri dela Budapesta s'a schimbat la față. Ministrul de externe al Ungariei, contele Csaky, a spus că guvernul maghiar vrea să respecte granițele României.

Câtă valoare are declarația ministrului ungur și cât ne putem răzîma pe ea, este greu de ghicit, mai ales că azi între țări sunt uitate chiar și făgăduințele de pace, făcute în scris și întărite cu peceți și iscălituri.

Di Chamberlain vrea să facă o nouă călătorie pentru împăcarea lumii

Acela care s'a străduit mai mult pentru mântuirea păcii și înlăturarea războiului din Europa este prim ministrul Angliei, lordul Chamberlain. În toamna anului trecut lordul Chamberlain a venit de trei ori în Europa, pentru a sta de vorbă cu conducătorii Franței, Germaniei și Italiei. Asemeni unor copii răi însă dnl Hitler și Mussolini n'au prea luat la inimă poveștele bătrânului ministru englez și acum au început iarăși să inspăimânte lumea cu războiul.

Ucele gazete străine scriu că dl Chamberlain este iarăși gata să înceapă o călătorie pentru împăcarea lumii. Se mai spune chiar că însuși dl Mussolini ar fi cerut primului ministru englez să facă acest lucru.

Regele Albaniei

După ce l-a fost ocupată țara, de către Italiani, regele Albaniei Ahmed Zogu, împreună cu soția și curtenii săi s'a refugiat în Grecia.

Noul guvern al Albaniei a oferit coroana regelui Victor Emanuel III al Italiei. Acesta va purta de-acuma înainte și titlul de rege al Albaniei.

Pierderile Ungariei în luptele din Ucraina Subcarpatică

La ocuparea Ucrainei Subcarpatice Ungurii au avut de purtat lupte grele. Rutenii din această țară n'au fost dornici și bucuroși de stăpânirea ungurească și de aceea s'au împotrivit cu armele. În luptele cari s'au dat în luna Martie, între Unguri și Ruteni, au căzut destui morți și răniți de amândouă părțile. După socotelile pe cari le-au făcut Ungurii, armata maghiară a avut în aceste lupte 76 morți, 164 răniți, 3 dispăruți și 2 prizonieri. — Noi îi credem pe Unguri, căci îi cunoaștem ca un neam viteaz și iubitor de adevăr, dar ca niște buni creștini spunem un: „Dumnezeu să-i ierte” și pentru morții cari n'au fost numărați și trecuți în protocoalele ungurești, după aceste lupte.

Ce se crede că vrea să ceară Germania dela Polonia

Situația dintre Polonia și Germania încă nu s'a limpezit nici acum.

După unele știri venite din strălăutate se crede că Germania ar cere următoarele lucruri Poloniei:

1. Involarea de a face o autostradă pe teritoriul polonez.
2. Limpezirea chestiunii Danzigului, așa cum vrea Germania.
3. Câteva districte, din Silezia de sus, locuite de Germani, și o fășie de pământ dealungul noii granițe polono-gehe.
4. Mai cere apoi unele lucruri de însemnătate mai mică.

Nu se știe dacă sunt adevărate aceste svonuri, se știe însă că Germania caută să ajungă la o înțelegere cu Polonia asupra multor lucruri pe cari le crede mai însemnate.

Italia este hotărâtă să meargă înainte

Joi trecută marele consiliu fascist a ținut o însemnată întrunire.

După adunare ducele Mussolini, într-o cuvântare scurtă, a spus că Italia este hotărâtă să meargă drept înainte, pe drumul pe care a pornit.

Cancelarul Hitler va răspunde d-lui Roosevelt la 28 Aprilie

Parlamentul german a fost convocat pentru 28 Aprilie. În această ședință dl Hitler va răspunde d-lui Roosevelt. Răspunsul va fi dat în numele poporului german.

Se crede că dacă vor fi respinse aceste propuneri, atunci celelalte state vor încheia un armistițiu pe 10 sau 25 ani. În cazul când și acest plan ar cădea, atunci președintele Roosevelt va face ca țara să se alăture la frontul țărilor democratice.

Amânarea retragerii trupelor italiene din Spania

În rândurile armatei spaniole au luptat foarte mulți soldați italieni. Potrivit unei informații făcute de mai înainte cu Anglia, acești soldați trebuiau să fie retrași la sfârșitul războiului.

Acum se spune că Italianii au amânat retragerea trupelor lor din Spania, până la 15 Mai, când va fi o mare paradă la Madrid, la care vor lua parte și soldații italieni.

Din partea Italiei va fi de față la aceste serbări contele Ciano, ginerele dlui Mussolini, iar din partea Germaniei mareșalul Goering și dnl Goebels.

Cumplita faptă a unor săteni

Un țăran și soția lui au fost atacați cu securile de către vecini

Sătenii Balea Ioan și Berindei Avram din comuna Bistra, purtau de multă vreme o veche dușmănie vecinului lor Bucea Avram. Cauza acestei dușmăni erau femeile lor, care se certau pentru toate nimicurile. În ziua de Vinerea Patimilor Gașta Balea a îndemnat pe soțul ei Balea Ioan și pe vecinul lor, Berindei Avram să se răzbune pe Bucea Avram. Acesta plecase împreună cu soția sa Samfira la Câmpeni și trebuia să se întoarcă seara. Înarmați cu securi cei doi săteni s'au pus la pândă în „Valea Dobrii”. Seara târziu a venit și vecinul lor Bucea cu Samfira. Cei doi săteni au sărit asupra lor cu securile. Balea a dat lui Bucea Avram mai multe lovituri cu secura în cap, iar Berindei a frânt picioarele Samfirei. Sălbăticiți de ură cei doi criminali nu s'au mulțumit numai cu atât. Au clopărit corpul lui Bucea cu securile, iar pe Samfira care se rugă să n-o omoare, pentru cei doi copilași, au lăsat-o în nesimțire în câmp.

Târziu după miezul nopții pe drumul acela au trecut jandarmii. Aceștia au descoperit trupurile nenorociților săteni. Femeia Samfira care mai trăia încă a fost dusă în spital, iar soțul ei îngropat. Fierocșii ucigași au fost prinși și trimiși în judecată ca să răspundă de cumplita lor faptă.

Numărul morților în războiul spaniol. Războiul care a înșăngerat atât de mult de vreme poporul spaniol a coborât multă jale și durere pe pământul Spaniei. După socotelile făcute la Roma, se spune că în acest lung și crâncen război au pierit peste 400.000 oameni.

Casa Culturală din Lupeni

Mândria credincioșilor bisericii române din Lupeni a fost înmărmurită în 19 Februarie 1939, când s'a înființat Casa Culturală, care cu toate că e destul de mare, 16 X 8 metri, totuși s'a arătat neîncapătoare. Au fost de față autoritățile civile și militare. Actul înființării a fost săvârșit de Dl. canonic Nicolae Zigrav, protopop și paroh I, On. Ioan Pop din Paroșeni și On. Petru P. Berinde paroh II la Lupeni. Răspunsurile au fost cântate de corul mixt al bisericii. A vorbit pâr. canonic Zigrav, arătând cum biserica a continuat poezia primită de la Isus de a iubi pe oameni întemeind școli. Biserica din Lupeni a susținut pe vremea ungarilor școala confesională românească. Iară astăzi, pentru a avea pe fiii bisericii uniți, s'a ridicat Casa Culturală, a cărei deviză este: „Aci n'are loc ura, ci numai iubirea și dragostea”. A mulțumit credincioșilor și altor binefăcători între cari și On. Soc. care a împrumutat biserica cu 130.000 Lei, iară fostul deputat Dl. Bursan a dat 5000 Lei.

A mai vorbit Dl. Octavian Muntean dir. școlar, preș. Agrului și prim. curatorul bisericii, arătând cum azi mai mult ca ori și când e lipsă de credință, aare aduce cu sine: dragostea, pacea și bunăînțelegerea, de cari avem atâtă lipsă azi. Acest lucru îl urmărește Casa Culturală și Agrul.

A luat apoi cuvântul dl. primar al comunei Aerei Silaghi, laudând atât pe conducătorii parohiei cât și pe credincioși pentru lucrul frumos ce l-au îndeplinit, întrecând pe toate celelalte biserici din localitate, cari poate sunt în stare mai bună ca și biserica română unită. — Această Casă Culturală — spunea D-Sa — va servi nu numai de o podină a comunei — fără a mai vorbi de foloasele mari ce le va aduce omenirii — ci va vorbi tuturor locuitorilor și trecătorilor, că ce lucruri frumoase se pot realiza, când conducătorii și conducătorii bine banii și credincioșii nu se sustrag dela jertfe.

La sfârșit s'a cântat Imnul Regal din partea Corului bărbătesc al bisericii.

Unul din cei de față

Scrisoare din Băița

Timpul frumos, zilele calde cu soare, parcă anume venite, de sfințele sărbători, mi-au dat voie să prăznuim Paștile, înălțându-măcar în parte, neliniștea provocată de situația tulbură internațională.

Având trei zile de vacanță, și în trecerea mea prin câteva sate prin Bihor — dela Oradea spre Băița — am constatat.

Marele patriotism al țăranilor noștri.

Prin satele Bihorene, cu ocazia concentrării cetățenii au răspuns chemării, numai decât imbalzându-se pe cele dinții trenuri spre regimente; arătând deplină comunitate cu statul din care fac parte, fără măcar un cuvânt de șovăire, dovedind bună rândărie și perfectă supunere față de Rege și guvern.

Dar echipamentul exemplar cu care sunt înzestrați acești ostași „model” constituie o

îmbărbătare în plus, atât pentru ei cât și pentru țară.

Țăranii noștri sunt patrioți buni, pentru că ei mai sunt și buni creștini și pătrunși de învățăturile moralei creștine și sunt în același timp și cei mai însetați de dragostea de țară. Căci noi știm, că morala creștină pe lângă altele îi cere omului să se supună legilor statului.

Religiozitatea și patriotismul le-am văzut adânc înrădăcinate și strâns legate de oală la românii noștri greco-catolici.

Din Băița

Așezat la poalele munților B. horului, Băița, o localitate minieră, e primul sătușor scăldat de apele Crișului Negru. Din depărtare, observi ridicându-se pe dealuri trei turnuri a trei biserici: romano-catolică, ortodoxă și greco-catolică. Aceasta din urmă are cei mai mulți credincioși.

Dumnezeu s'a îngrijit de turma sa, dăruindu-i păstori harnici și pricepuși. De două luni parohia e păstorită de tânărul și cuceritorul pâr. Dr. Ilușta Petru, fators de curând dela „Colegiul de Propaganda Fide” din Roma; și de Sf. Paști, mulțumită colectei făcute prin sat de pâr. Ilușta, ajutat de cei doi curatari. Biserica și-a procurat două clopote, unul de 60 Kgr., și celalalt de 2070 Kgr., costând în total: 53000 lei.

Câtă bucurie nu putea omul cetii pe fața trudită a acestor credincioși la intrarea pompoasă în sat a clopotului celui mare, adus de zece boii!

În aclamația credincioșilor, D-na Rogge Mărioară a primit să fie nănașa clopotului, dăruind Bisericii cinci sute lei, și trăgând ea, pentru întâia oară, clopotul cel mare.

Printre darurile mai mari pomenim pe acelea făcute de D-l. Ingheer Törpeny dela Soc. minieră „Molybden”; Bacica M. și Cristea, etc.

Băișenii sunt mândrii de păstorii lor, aducându-i pe această cele mai vii mulțumiri, îi urează mulți ani de păstorie.

Băița, la 11 Aprilie 1939.

Daniel Ieran

P. S. Sa Episcopul catolic al Parisului vizitează Lugojul

De câțva timp ne vizitează Țara un bărbat tare vrednic, venit tocmai din Franța. E Preasfințita Sa Roger Beaussart, episcop auxiliar la Paris. Înaltul Prelat vine în România trimis de guvernul francez spre a cimenta legăturile de prietenie ce le avem noi cu Francezii și pentru a ne face cunoscut țaria suflătoare a Bisericii catolice din Franța.

În acest scop P. S. Sa Beaussart, la 30 Martie, cu simplorul de 8.44 de către Timișoara, a venit să viziteze Lugojul. Gara era frumos împodobită cu steaguri naționale române și franceze. Erau de față: P. S. Sa Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului; Col. Boltan, prefectul județului; Dr. Ionel Dobru, primar; Col. Iordăchescu, comandantul Garnizoanei; Dr. Mihaescu, protopop ortodox; Dr. Simoneti, preș. Tribunalului; Dr. Rezel, primprocuror; Dr. Victor Bărieș, preș. Asoc. Profesorilor Secundari; Dr. Peteanu, dir. de liceu; Ing. Magdaș, inspector silvic; Epure, chestorul Poliției; Bajor Barbu, primpretor; Stoenescu, dir. B. N. R.; Popescu, dir. Liceului de Comerț; Stoicanescu, rezizor școlar; Maior Cartianu, comandantul Leg. de Jandarmi; Dna Pișu, dir. Șc. Norm. de fete; Dna Vitcon, dir. Gim. Industr.; Parohii romano-catolice; Parohul reformat; Școlile: Normala și Notre Dame. La des-

cinderea din tren fanfara militară a intonat „Marsellaise” imnul național francez. P. S. Sa Ioan a îmbrățișat pe Înaltul Oaspe și l-a prezentat toate autoritățile.

La ora 11 a avut loc la Episcopie — unde a fost găzduit P. S. Sa Roger — o recepție. Toate autoritățile au fost prezentate de P. S. Sa Ioan, care a adresat Erarhului Oaspe, cuvinte de bun venit, arătându-și apoi mulțumirea că Franța ne-a trimis un așa prețios reprezentat, care cunoscându-ne de aproape, va face să creștem în renume în fața fraților noștri Francezi. După urările de bine și înălțare a acestor două popoare, făcute de P. S. Sa Ioan, fanfara militară a cântat „Trăiască Regele” și imnul francez. Ex. Sa Roger a răspuns tare mișcat. Apoi a vorbit cu toți capii de autorități, în timp ce fanfara Reg. 17 cânta tot felul de cântări românești. Apoi P. S. Sa Beaussart a făcut unele vizite la Dl. Prefect și Dl. Primar. Deasemenea a cercetat Catedrala Unită, biserica ortodoxă și cea romano-catolică.

La ora 6 după masă, Înaltul Prelat a ținut în fața unui popor numeros, o conferință despre: Forțele religioase ale Franței.

Seara P. S. Sa a dat o masă în cinstea Monseignurului Beaussart, la care au luat parte: Dl. Prefect, Dl. Primar, Dl. Comandant al Garnizoanei, Dr. Birăescu preș. Cerculul român-francez, Dr. Mihaescu, Dr. Brinzeu prepozit, Dr. Marianescu — vic. gen., Can. Ienea, Can. Declu, Pater Leo, Pêre Léandre, Prof. Bernard, Prof. Dionne, Prof. Zasioși. În timpul mesei P. S. Sa Episcopul diecezan a mai mulțumit încă odată pentru cinstea făcută Lugojului și a asigurat pe P. S. Sa Roger că vizita Sa va rămânea pururea vie în sufletul lugojenilor. Cu același isusiețire a răspuns Ex. Sa Roger.

În dimineața zilei următoare, petrecut la gară de capii autorităților, cu trenul de 8:06, Ex. Sa Beaussart însoțit de P. S. Sa Ioan și de dl. Bernard sub dir. Institutului Francez din București, care însoțește peste tot pe Înaltul Oaspe — a plecat la Timișoara.

Correspondent

O danie interesantă

12 preoți sau cărturari ortodocși primesc dela Redacția noastră, la cerere, o carte scumpă în cinste

Cetitorul nostru George Suciu din Indianapolis America a citit cu mare plăcere cartea: „O turmă și un păstor” de Arhimandritul Teodosie Bonteanu.

În dragostea sa nefermurtă pentru biserica noastră, D-Sa ne trimite 1500 de Lei, din cari să împărțim la 10 preoți, cantorii ori cărturari ortodocși, la cerere, câte un exemplar din această minunată carte de 510 pagini, de format 24/16 cm., care costă 120 Lei.

Dupăce însă din 1500 se pot împărți 12 cărți de acestea, am hotărât că vom împărți, în mod cu totul gratuit, 12 cărți de acestea acelor preoți, cantorii ori cărturari ortodocși pe cari ni-i vor recomanda preoții noștri printr'o simplă carte postaldă.

Bine înțeles că, întrucât ni-s'ar recomanda mai mulți decât 12, ne luăm voie a face noi alegerea și a publica nu numele acelor cari au primit cartea, ci numai pe a preoților noștri cari ni l-au recomandat. Aceasta o facem, ca nu cumva acel cetitor ortodox să aibă vreo neplăcere pe urma acestui danii.

Iată și începutul scrisorii cetitorului nostru George Suciu: „Din bunăvoința inimii mele și pentru labirea față de neamul meu românesc, fac această mică jertfă. O carte care este de mare folos pentru fiecare suflet.

creștinesc și românească, o ofer gratis la 10 preoți, cantori ori cânturari români, fără nici o obligație, numai să scrie o poștală la adresa Redacției „Unirea Poporului” din Bloy. Noi însă mai cerem și recomandăția preotului nostru, ca să nu meargă această carte în mâinile vreunul nechemat, care apoi să-și bată joc de ea.

Este aceasta o danie pornită dela o inimă creștinească, cu gândul de a-și afla o altă inimă tot pe atât de creștinească și românească, care să o înțeleagă. Se va convinge cel ce va citi această carte, că biserica română unită este cea mai mare binefăcătoare a neamului românesc și că are tot dreptul de a se numi biserică cu adevărat strămoșească a neamului românesc, care este adevărata biserică a lui Isus Christos, fiind ea una, sfântă, catolică și apostolică.

Pilde pentru viață

Rozarul ostașilor muribunzi

Un ofițer din armata franceză, care luptase pe frontul dela Verdun, ne povestește faptul următor: «Greu rănit la picior, așteptam brancardierii să vină să mă ducă la spitalul din apropiere. Lângă mine se afla unul dintre ostașii mei iubii, greu rănit la cap. Își scoase sărmanul rozarul din buzunar și începu să spună pe latine: „Născătoare de Dumnezeu Fecioară bucură-te, ceace ești plină de dar: Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântată este rodul pântecelui tău, Isus”. Deodată auzii un alt glas cam stins și cevaș mai departe răspunzând: Preasfântă Marie, Maica lui Iisus Dumnezeul nostru, roagă-te pentru noi păcătoșii, acum, și în ora morții noastre. Amin”. Ostașul meu își înturnă capul și zări un rănit neamț care-l privea cu niște ochi mari albaștri. Ostașul francez îl întinsă numai decât neamțului cruciulița dela rozar pe care neamțul o strinsă cu foc la piept și o sărută cu nesăț și apoi o dădu înapoi camaradului său francez. Își strinseră mâinile și apoi unul dintre ei zise: „Putem muri în pace căci ne-am făcut cinstit datoria”. Iar celalalt răspunde: „Piecăm într-o lume, unde ura nu se cunoaște. Doamne ajută!” Și când sosiră brancardierii să mă ridice, cei doi ostași erau deja plecați în lumea dreptilor.»

Numai credința cea adevărată și trăită poate aduce adevărata înfrățire între oameni și popoare.

Sunt catolic și pentru credința mea sunt gata să sufer ori și ce

La Parras (Mexico), cinci tineri care făceau parte din Tinerimea Catolică fură arestați pentru vina că și-ar fi apărat credința cu armele. În timp ce-l duceau la cimitir pentru a-i împușca, comandantului de pluton i se făcu milă de cel mai mic dintre ei și voi să-l scape. Deaceia îl trimise în oraș să-l cumpere ceva și prin asta să-l dea ocazia să fugă. Care nu-l fu mirarea comandantului, când văzu copilul reapărând tocmai în momentul executării și așezându-se lângă tovarășii săi. Comandantul oarecum surprins, îi zise: „Bine, mă! Tu n'ai înțeles că eu de aceea te-am trimis în oraș ca să poți fugi de la moarte. E păcat de tine să mori așa de tânăr.” Băiatul, care abia implinise 15 ani, îi zise: „Ba am înțeles, dar dacă prieteii mei trebuie să moară pentru singura vină că sunt catolici, atunci și eu sunt tot așa de vinovat ca și ei și vreau să am aceeași soartă ca și ei. Sunt catolic și pentru credința mea sunt gata să sufer ori și ce.” Și cei cinci tineri din Parras muriră deodată pe marginea ace-

leși gropi. Fiți și voi totdeauna gata pentru a vă apăra credința!

Nu voiu mânca niciodată vinerea carne

În ziua de 17 Martie 1893, fu ucis la Ipek în Albania, un băiat de opt ani. Acest copil creștin, aflându-se la o rudenie a sa care era de lege mohamedană, fu silit în fel și formă să mănuce carne într-o zi de post, dar copilul se opuse cu înverșunare. Rudenia s'a, un mohamedan încăpăținat se lofarie așa de tare încât doborî la pământ pe micul creștin, cu trei focuri de revolver.

Copilul care n'are lipsă de religie

Un preot elvețian întâlnind într-o zi o doamnă, îi zise: „Doamnă, de ce nu trimiteți regulat copilul la ora de religie? Vedeți, mă puneți în situația de a nu-l putea admite la prima sfântă împărtășanie!” Doamna supărându-se îi zise preotului: „Domnule, copilul meu n'are lipsă de religie, nici de primă împărtășanie; stejarii cresc în pădure și fără religie!” Preotul mai zise o vorbă, ce e drept mai aspră dar plină de înțelepciune: „De sigur, Doamnă, și vițelii cresc în grajd fără să aibă lipsă de religie.” Douăzeci de ani mai târziu, acest copil fu condamnat la moarte: își ucise pe malcă-sa, pentru că nu-i dase bani destul pentru bețură.

Ioan Vultur

Din popor

„Mamă, n'o vint tata nici pe Paști”

În Sâmbăta Paștilor mă îndreptam și eu către casă. În gara unde mă dau jos, așteptau o mulțime de femei. O întreb pe una pe care o cunoșteam, ce așteaptă. De când ne-au plecat bărbații, așteptăm aproape la fiecare tren, îmi spune cunoscuta mea. Celor ce mă întrebau la început că unde mă duc, le spuneam adevărul, dar dela o vreme drept să spun că mi era oarecum. Atunci am început a le spune că mă duc la cumătra, la cusera sau la fina cutare, dar le-am gătat și pe astea și bărbații văd că tot nu mai vine.

— Lasă nu fi supărată că vine el și doar acum nu-l chiar răboiu, îi spun.

Urc pe cărarea din dosul gării. Deasupra dealului mă opresc și privesc în jur. Era o dimineață așa de frumoasă. Soarele abia s'a ridicat de o suliță deasupra dealului. De pe Târnavă ce se vedea și în sus și în jos ca un șarpe sclipicos, se ridica o ceață ce se amesteca cu fumul satelor ce se pierdeau în depărtare.

Cimitirul, alături de care treceam părea o pădure de cruci. Iată, mi-am zis atunci, o lume întregă ce a fost odată. Toți aceștia și-au avut și ei grăjile lor, năcazurile lor, s'au străduit și ei în viață după o bună stare și au lăcrimat și ei de nenumerate ori în fața durerilor ce vor fi avut. S'au cutremurat și ei de frică în fața diferitelor pericole, cum se cutremură azi o lume întregă în fața războiului. Astăzi însă, stau liniștiți în somnul lor de veci și au scăpat de toate grăjile vieții acestora. Pe cei ce dorm în mormintele mai proaspete poate că li mai pomenește cineva, dar de cel mai mulți nimeni nu-și mai aduce aminte, iar mormintele lor scad mereu până ajung de se fac una cu pământul. O, cu mult sunt ei mai fericiți decât noi și dacă nu am avea credința într-o viață viitoare, ce fără rost ar fi întreaga noastră trudă de pe pământ!

În drum spre casă trec printr'un sat. La

o mulțime de case văd femei care stau la poartă așteptând. La cea dintâi casă, mă întâmpină o femeie. Era cu un copil în brațe ce se tot ascundea pe după gâtul mamei. At dollea copil ca de vre-o doi ani și jumătate până la trei se ținea cu mâna de rochia mamei. — Cu trenul ăsta de dimineață ai vint, domnule? N'ai luat seama, nu s'au dat jos câțane? Vai, Doamne, cât am tot așteptat și văd că nu vine nici pe Paști.

Își duce la ochi colțul șurții și-și șterge lacrimile ce-l scaldă ochii. A fost desjuna copilului ca să vadă și începe și el a plânge.

— Mamă, n'o vint tata pe Paști!

— Taci, dragul mamei, că mai sunt trenuri. Ți-a era prea de dimineața, dar vine ce ăla de amiază!

Dar copilul pornit pe plâns nu mai înceta.

Și aproape la fiecare poartă trebuia să dau același răspuns că cu trenul de dimineață nu au venit soldații.

Am ieșit din sat. Pe un deal păștea o turmă de oi, cari behălau mereu. Erau mamele ce-și plângeau mielii ce li s'au răpit ca să fie tăiați pentru Paști. Durerea de mamă este aceeași și la om și la animal.

Un călăreț alerga pe drum ducând un miel ce abiera de-și sfâșia inima de durere. Din turma de oi mama, i-a recunoscut glasul și alergă peste părae, peste râpi. Dar călărețul înaintează repede, mielul abiară tot mai cu disperare. Era atâta durere în această întâmplare încât își venea să-te lipsești de carne de miel chiar și în ziua de Paști.

Durere de mamă de o parte și strigăt disperat de fiu de altă parte.

Și gândul mă duce fără să vreau la copilul ce l-am lăsat plângând:

— Mamă, n'o vint tata nici pe Paști!

I. S.

De prin misiuni

Un om recunoscător

„Sunt foarte fericit că v'am adus până aici și nu vreau nici-o retribuție” a spus un biet „cooslic” acoperit de sudori, cari a purtat pe Excelența Sa Monseniorul Gubbels, O. F. M., vicar apostolic, într'una din numeroasele sale turnee prin Ichang.

Cu toate insistențele Episcopului, cinstitul om nu a vrut să primească nimic, căci, zice el: „Cunosc tot binele pe care îl faceți săracilor, bolnavilor și refugiaților, și, deși sărac, am o inimă recunoscătoare. (Fides).

Un călugăr dominican polonez atacat de către bandiți

Călugării domenicieni polonezi prepară fondarea unei misiuni în Korri-fu, în vicariatul apostolic de Chungking, provincia Szechroaci. Unul dintre misionari, Păr. Huzarski, a avut o întâlnire cu bandiții, întâlnire care l-a costat mai multe luni de spital.

În 30 Iunie 1938 Păr. Huzarski se ducea eu bicicleta la Kan-ki-a-pa, când 12 bandiți ieșiră dintr'o tavernă și îl provocară să-i însoțească. Misionarul încercă să se apere și o luă la fugă; trei împușcături de pușcă însă îl răniră la mână și la burtă.

Bandiții își despoiară victima de tot ceesece a avut. Chiar și rozariul și cartea de rugăcini i-au fost luate, și sărmanul misionar a fost lăsat căzut în drum unde trecătorii miloși l-au găsit. Un medic din Europa a reușit să-l scape. Astăzi reînviat, el așteaptă cu soții săi sosirea din Polonia a altor misionari care le va permite să continue munca de misionar. (I. S)

Sărbătorirea zilei nașterii Regelui Carol I. Joi, 20 Aprilie împlinindu-se 100 ani de la nașterea Regelui Carol I al României, în toată țara se vor face serbări de pomenire a acestui mare rege.

Hoții mari la Blaj. Înainte de Paști au intrat hoși în casa dlui profesor Nicolae Tardă, care este concentrat la armată, și i-au furat o mulțime de lucruri. După câteva zile au prădat casa pâr. profesor Aurel Rusu, zdrobindu-l cu săcurea dulapurii și mesele ca să afle banii. N'au putut însă fura decât haine. În noaptea spre Duminică Tomii hoșii au desființat cu forța cutia de milă din Catedrală furând sute de Lei. Se vede că avem aici o bandă de hoși, cari prădează fără milă casele oamenilor și nu crâșă nici chiar bisericile. Să nădăjduim însă că Poliția va pune mâna pe ei.

Cinci săteni îngropați de vii sub o stâncă. O mare nenorocire s'a întâmplat zilele acestea, în comuna Răchiișul Românesc de lângă Aiud. Săteanul Kșkes din acea comună a plecat împreună cu mai mulți săteni să aducă piatră pentru zidit. Pe când lucrau ei la scoaterea pietrii, o parte din stâncă numită „Piatra Lungă” s'a prăbușit, îngropând de vii cinci țărani, cari au fost complect zdrobiți.

Cați Evrei au plecat în Palestina. Numărul Evreilor plecați în Palestina este de 450.000. Dintre acești Evrei numai 46.000 s'au spucat să facă plugărie. Cel mai mulți fac și acolo învățării și negastorie.

Isprava unui îndrăgostit. Tânărul Petrico Petric din comuna Tohanul Nou era îndrăgostit de o fată din aceeași comună. Fata însă spre nenorocul său nu-l iubea de loc și-l fugeau mereu ochii și inima după alții. Supărat de această nepăsare a fetei, tânărul îndrăgostit s'a gândit că n'ar fi rău să-și ia sperle puțin aleasa inimii, ca s'o facă să se dea pe brazdă. Pentru a-și duce la fapte întru bătrânul gând, și-a făcut rost de de o pușcă, praf de pușcă și pușcărie. Voia să facă cu ajutorul acestor lucruri o puternică explozie sub ferestrele iubitei sale. Într'una din nopțile săptămânii trecute s'a și dus la casa iubitei sale. Spre nefericirea lui gluma pe care o încercase nu i-a reușit. Pușca, plină de praf de pușcă, fiind isbită de pietrii a explodat și tânărul îndrăgostit a fost omorât de sămănăturile ei.

Un sat atăcat de tâlhari. Povestesc bătrânii că în vremurile de demult pădurile erau cutreerate de cete de hoși cari așteptau calea negustorilor și călătorilor groși la pangă. Azi hoșii s'au cam mutat, din lumea pădurilor și a coclaurilor sălbatice, la orașe între domnești și lume subțire. De hoși sălbatice cu brâu pila de cașite și pistoale aproape că nu se mai vorbește. Au rămas să ni-l despartă bătrânii din amintirile lor. Foarte rar dacă se mai aude azi de atacuri la drumul mare sau de sate atăcate de hoși. În zilele trecute o cetă de asemenea tâlhari au pătruns în curtea unui locuitor-turc din comuna Carameth Mehler. Paznicii comunei prințând din veste au tras mai multe focuri de armă

asupra lor. Hoșii mult mai numeroși au răspuns și ei și în cele din urmă s'a încins o luptă în lege între paznici și tâlhari. Unul din paznici a fost omorât, iar altul greu rănit a căzut în mâinile tâlharilor cari văzându-se descoperiți au fugit din sat. În urmărirea hoșilor au plecat mai multe patruli de jandarmi călări.

Cu cât crește populația Japoniei. Între marile popoare ale lumii se numără și poporul japonez. Societățile învățaților japonezi arată că populația Japoniei crește în fiecare an cu un milion de locuitori. Este cel mai mare spor de populație pe care l-a cunoscut lumea vrădită.

Foc mare în comuna Cadobești din jud. Cernăuți. Joi trecută, la amiază a izbucnit un foc puternic în comuna Cadobești. Focul a luat naștere dintr'un grajd al săteanului Ștefan Holog. Partat de vânt focul s'a lătinat cu repezișane și asupra gospodăriilor vecine, cuprinzând 13 din ele. Fumul gros ce se înălța deasupra satului a vestit pe sătenii din satele vecine, cari au venit cu toții să ajute la stingerea focului. Cu toate eforturile sătenilor și ajutorul dat de premitari, focul n'a putut fi stăns. Au ars în întregime 13 gospodării cu tot ce se afla pe ele, numeroase vite, paseri, porci și oi. Pagubele sunt de 4 milioane lei. — Un alt foc puternic a fost în noaptea Învierii în comuna Pietroșani din județul Muscel. Focul a izbucnit noaptea pe la 12, când sătenii erau cu toții la slujba Învierii. Până ce s'a dat de veste focul a cu-

prins șapte gospodării, cari au ars în întregime. Se crede că aici focul a fost pus de cineva, din răzbunare.

O întâmplare minunată. Cât o fi de adevărată această întâmplare, nu știm. O dăm și noi așa cum am auzit-o. Mult crezământ însă nu i-se poate da nici acestei vești, căci prea des se aude în vremea din urmă de întâmplări minunate, de oameni cari au avut vedenii sau au văzut câte un „moș”, ca Petru Lupu de la Măglaviț. Unele gazete scriu că o astfel de întâmplare minunată s'a petrecut în noaptea Învierii, la bisericuța Pietrarilor din județul Vâlcea. În vreme ce preotul leșia din altar, zicând „veniți de luați lumina”, feciorașul G. Igoraș Nedea, în vârstă de 15 ani, rămas orb de copil mic, a simțit deodată că de pe ochi i se ridică ca o pânză neagră și în ușa altarului a văzut limpede pe preot. Întâmplarea aceasta minunată a ulmit pe toți sătenii, cari îl știau pe fecioraș orb de aproape 10 ani.

Omul care a primit cele mai multe palme. În America trăiește un om care se poate mândri că a primit cele mai multe palme. Se numește Marc Angel și de meserie a fost cioba la circuri. Vreme de 40 ani cât a fost pe la circuri a primit nu mai puțin de 150.000 de palme. În fiecare seară primea cam 20 de palme. Pentru fiecare palmă primea o jumătate de dolar, așa că în 40 de ani a izbutit să-și facă o avere frumoasă, numai din palme.

Din istoria bisericii unite

Episcopul Ioan Bob

Dărnicia și inima miloasă a episcopului Bob — Intemelirea Capitulului din Blaj — Cei dintâi canonici din Blaj — Regulile lor — Scrierile episcopului Bob

Pe timpul păstoririi episcopului Bob, care după cum am spus, era „părintele întregului popor român din Transilvania și Ungaria”, se întâmplă mișcarea Românilor iobagi din munții Apuseni, la care mișcare el n'a luat nici o parte, nici cu sfatul, nici cu învoirea, de oarece știa — cum poate ști orice om cu judecată, — că o revoluție fără de arme și condusă de oameni nedestoinici de a ține în frâu g'oatele nedisciplinate, va degenera în curând în cete de jefuitori și hoși, și nu va duce la scop, oricât de nobil ar fi el în mîntea comandantului.

Istoria tristă a acelei revoluții nefericite este destul de bine cunoscută. O amintim însă și aici, fiindcă s'a întâmplat în timpul păstoririi lui Bob.

Episcopii Bob și Gherasim Adamovici de la Sibiu au ascultat cu inimile strâse de durere valetii și suspinele celor asupriți și osândiți pe urma răscoalei lui Horis, Cloșca și Crișan, și deplângeau sângele vărsat de geaba în răscoala aceasta, ba au văzut chiar, că în loc să se ușureze, s'a îngreunat și mai mult lanțul iobăgiei.

Episcopul Bob a fost nu numai un mare luptător național, ca și înalțaii săi, Inochentie și Grigorie Maior, dar și un gospodar nescutecut până acum.

Făcuse biserici românești prin orașele și centrele săsești și ungurești, la Cluj, Târgu-Mureș, Mediaș, Alba Iulia, Hălmeagiu, Hațeg și prin o mulțime de sate. Ajutase pe orfanii și văduvele rămase din nefericita revoluție a lui Horis, și pe alți nenorociți locuitori ai Munții-

lor Apuseni, de cătră cari era numit „Vlădica Făcător ghe Bine”, și pe cari el îi iubea în mod deosebit, fiindcă erau „pământenii” — cum le zicea, — de-al sfântului vlădică Petru Pavel Aron din Bistra.

La 1815 și 16 fusese o cumplită foamete în întreg Ardealul, căci în 1815 ninsese în luna lui Ianie, așa că înghețară toate plantele și sămănăturile pe câmp. Împărăția împărți bucate cetățenilor, dar din acelea — cum se întâmplă aproape întotdeauna în asemenea cazuri, — se înfruptară, nu cei mai săraci și mai lipsiți, ci cei mai de aproape ai celor cari le împărțeau. Sărăcimea alerga la Blaj, la „Vlădica Binefăcător”, unde primeau împrumut pe lângă obligație ca să le dea înapoi când va da Dumnezeu ani mai buni. Obligațiile acelea toate au fost arse în curtea episcopiei, căci episcopul a renunțat la toate cele împrumutate.

Bucatele pe cari le dădea episcopul Bob, în mare parte erau cumpărate cu bani mulți, căci pe domeniul său încă degerară. El le cumpăra cu bani, apoi le dădea ca sub formă de împrumut, ca să nu vină și cei cari nu erau de tot lipsiți.

Când umbla prin sate în vizitații canonice, multor văduve și orfanii le trimise acasă câte o vacă cu lapte, pe care o cumpăra din sat și dădea după statul preotului. Multor copii fără de părinți le trimitea hăinișe de sărbători, pe cari preoții și preotescele le împărțeau cui trebuiau. Multe lacrimi a șters vlădica Bob cu dărnicia sa, și multe inimi măhnite și îndurerate a mângăiat.

Dar Bunul Dumnezeu, care nu rămâne dator nimănui, l-a răsplătit însuși, așa că de unde dădea, nu se cunoștea. La anul 1802, adică după 20 de ani de păstorie, episcopul avea bani străni 101.200 Floreni Renezi, care sumă o depuse spre fructificare la Viena în tezaurul Monarhiei. Ii era greu însă, că n'avea oameni cu cari să poată lucra. Călugării cei bătrâni muriră, iar tinerii nu erau, căci nu era lertat să mai între nimenea în mânăstire înainte de a fi implinit 28 de ani.

La școale mai avea numai trei profesori cari trebuiau să propună în toate cele cinci clase, câte erau atunci. Trebuia să împuțineze numărul elevilor, și așa dela 500 numărul lor se coborî la 140.

Sfetcnici încă nu avea, nici ajutor întru vizitarea celor 1100 de parohii împrăștiate pe întreg teritoriul Ardealului. Călugării cari ar fi putut să-l fie de ajutor, ca Samoilă Clain, Gheorghe Șincal și Petru Malor, îi părăsiră pentru niște ambiții, despre care vom vedea altă dată. Preoți destoinici avea, cu studii de pe la Tirnavia și Viena, căci la Roma nu se primeau pe atunci numai călugări. Se gândi deci la o altă organizare, și anume cum aveau episcopii romani-catolici, și chiar episcopul unit dela Oradea, adică un „capitul” din preoți necălugăriți și necălugări.

Deși el se lega că plătește din averea sa pe membrii capitolului, adică pe preoții „canonici”, și lăsa o fundație din care să plătească întotdeauna, totuși trebuia să scrie multe scrisori pe la guvernul ardelean, care se mutase dela Sibiu la Cluj încă dela 1797, și pe la Viena. Și abia la 13 Iulie 1807 se putu inaugura, după ce Papa încă îi aprobase la 1 Decembrie 1806.

Cei dintâi canonici ai Blajului au fost următorii:

1. *Dumitru Catan*, senior, cu studii din Viena, protopop în Târgu Mareș, care vorbea limba latină, ungurească și nemțească. Acesta era „prepozit”.

2. *Avram Meheșan*, protopop în Cluj Mănăstir. Studiile le făcuse la Cluj. Vorbea latina, ungureasca și nemțeasca.

3. *Ioan Para*, vicar la Făgăraș. Studiile le făcuse la Viena, și vorbea cele trei limbi ca și ceilalți.

4. *Vasile Filipan*, pe atunci prefect de studii și profesor la seminar, cu studiile din Lemberg. Vorbăa aceleași limbi.

5. *Ioan Nobil*, protopop în Tășnadul Sărvadului, cu studiile din Viena. Vorbăa aceleași limbi.

6. *Dumitru Vaida*, protopop în Cluj, cu studii dela Pojon. Vorbăa tot cele trei limbi streine ca și ceilalți.

7. *Dumitru Catan junior*, pe atunci secretarul episcopului, cu studiile făcute la Viena.

Aceștia aveau datorița: 1. să viziteze cel puțin odată în an parohiile din teritoriul încredințat lor. 2. În Dumineci și sărbători să predice în catedrală și în bisericuța dela curte după cum îi va rândul episcopului. 3. Să asculte mărturisirile credincioșilor în Păresemi. 4. Să reciteze „ceaurile canonice,” dela cari nu pot lipsi decât în caz de boală sau când sunt în vizitații canonice. 5. Să ajute episcopul într-o parte, atât în pastorație, cât și în cele spirituale.

Lipsa și nevoia l-a îndemnat pe vlădica Bob să se ocupe și cu scrisul. N'aveau cărți de școală, și clericii n'aveau din ce învăța, iar Clain, Șincal și Malor aveau altceva de făcut, și nu voiau să scrie pe placul episcopului. Astfel a trebuit să scrie el, și a preluat Teologia Dogmatică după francezul Tourmely A mai scrie apoi o „Carte de învățături

creștinești”, „Cuvânt păstoresc” și un „Dicționar român-latin-maghiar”, de care să se folosească preoții săi, cari nu știau destul de bine acele limbi în care se scriau pe atunci toate scrisorile oficiale. Cu cheltuiala lui a tipărit apoi „Biblia” tradusă de Samoilă Clain, la anul 1795, care — durere și rușine, — este singura biblie în limba românească pe care o avem noi Românil unși, acum de aproape 150 de ani, și aceea cu slove de ale sfântului Ciriil din Tesalonica. În aceasta nu e de lăudat Blajul, care a făcut atâta pentru neam, dar n'a tipărit cu litere latine Biblia lui Clain care e mai bună, mai fidelă și ca limba mai frumoasă decât toate edițiile românești de mai târziu și de până acum. Biblia o au și Chinezii și Japonzii în limbile lor, ba chiar și Indienii, deși nu sunt atât de numeroși ca noi, nici nu se pretind atât de civilizați.

N. Lupu

Muncile agricole

Ne găsim în vremea muncilor agricole de primăvară. Primăvara se seamănă cele mai multe plante agricole, se lucrează în vii, grădini și pometi.

În primăvara anulului acestuia foarte multe gospodării au rămas fără muncitori, plugarii fiind concentrați pentru apărarea scumpei noastre țări contra tuturor năvălitorilor.

Bărbați, femei și tineri, cari ați rămas acasă, imitați exemplul admirabil al locuitorilor din județul Someș, plasa Gherla, cari s'au angajat să lucreze ogoarele plugarilor duși la armată.

În urma concentrărilor am trecut prin mai multe comune și am constatat, cu multă durere, că cei rămași acasă sunt tot cu frica în spate și în loc să muncească, stau de vorbă și pierd zilele fără nici un rost.

Să n'aveți nici o frică, avem armată puternică, soldați viteji și conducători pricepuți, încât nici un dușman nu va îndrăzni să se atingă de hotarele țării noastre. Deci, muncii cu dragoste și credință în Dumnezeu, ca pământul să producă hrana necesară gospodării lor și armatei.

Pentru instrucțiuni, sfaturi, semințe, și mașini, adresați-vă Camerelor de Agricultură și circumscripțiilor agricole.

Inginerii agronomi, în mod gratuit, vă îndrumă, ajută și la nevole se duc chiar la fața locului.

Victor Rusu
Inginer Agronom

Cum putem feri copacii de furnici

O adevărată pacoste pentru pomi și arborii din grădini, sunt în timpul verii furnicile.

Pentru a feri copacii de furnici e bine să presărăm împrejurul copacului cenușă după fiecare ploaie. În felul acesta furnicile vor părăsi pomul sau copacul pe care-l pot strica.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Convocare. „Banca Populară „Axente Sever”, din Blaj convoacă adunarea generală extraordinară, pentru modificarea statutului pe ziua de 22 Aprilie, ora 11 a. m. în localitatea Băncii. Dacă în această zi nu se va întruni majoritatea membrilor, atunci adunarea se va ține în 23 Aprilie, la orele 11, cu ori câți membri vor fi prezenți.

Ce-i pâra?

Pâra sau „procesu”, cu care le place foarte mulți oameni să umble, îi ca vata Păritul o prinde de coarne, păritorul de coadă, până când advocații îl molg leptele. Nu e lăsa nici unul de vacă, cu una cu două, și toți trag de ea, încât blata vacă moare.

După moartea ei, păritorul rămâne cu coarnele, păritul cu coada, iar advocații din acasă oala cu lapte.

Cine are minte, să nu umble în judecări, căci mai bună este o pace strâmbă decât o judecată dreaptă.

Legume cari ajută la păstrarea sănătății

Ceapa ajută la cel locușii. Hreanul e bun pentru mătăre. Morcovii dau poftă de mâncare. Pătlașele roșii ajută la ficat și sunt bune și pentru nervi. Sparanghelul curăță sângele. Telina e bună contra reumatismului. Urzicile sunt bune pentru ofticoși. Legumele sunt foarte bune și foarte hrănitoare. E foarte bine să se mănânce proaspete, însă bine spliate de pământ și murdărie.

Posta gazetei

Tatu Ioan Inv. Cașoț, mai aveți restanță 1938 Lei 50.

Maria Duma Sighișoara, mai aveți restanță 1935 Lei 30, pe 1936 — 150, — 1937 150, 1938 — 100

Corodeanu Octavia prof. Sighet, am primit suma de 60 Lei mai aveți restanță pe 1938 Lei 20, pe 1938 Lei 40.

Lei 150: Salon Gheorghe, Șandru Leonida I. Romul, Ruș Nicolae I. Teodor, Oțoiu I. Adrian preot, Măxer Ioan preot, Romila Bonaventura preot, Rudolf Coradț, Bureiche Ioan, Pascha Carol preot, Auton Dăb Lucaciu, Valeriu Florian protopop.

Alte sume: Lazar Victor preot, 800 Lei; Porț Vasile, preot Lei 450; Moldovan Victor 300 Lei; Botor Ioan, protopop 80 Lei; Abușan Vasile prof. 270 Lei; Miron Gheorghe 200 Lei; Pintea Vasile I. Andrei 60 Lei; Tulbure Zaharie 50 Lei, Morar Cornel, 75.

Am primit din America prin Glyu, Milles et Co 67, Lombard Street London E. C. 3 Lei 1000. Rugăm cetitorii din America să ne scrie, cine a trimis acești bani.

Către dnii preoți. Poșta-și face de cap de vreme încoace. Cineva rupe fășile gazetelor trimise de noi și astfel nu le primesc cei adresați. Rugăm pe cei n'au primit Nrul trecut, să ne scrie, ca să li-l putem trimite din nou.

Anunț. Se aduce la cunoștință publică că, în oficiul poștal Blaj, în cancelaria subsemnatului se ține în ziua de 25 Aprilie 1939 orele 10 dimineața, o citație publică pentru reconcesionarea antreprizei poștale de transportul expedițiilor între oficiul Blaj și gara locală. Amatorii sunt rugați a lua cunoștință de aceste de sarcini care se poate vedea zilnic, între orele 8 — 11 și 15 — 18, când pot să ceară oricare alte lămuriri supra acestei concesioni.

Odată cu oferta, concurenții vor depune o garanție în numerar de 5. % din subvenția pe timp de doi ani.

Diriginte INDESCRIFABIL

Oliși și răspândiți
„UNIKA A POPORULUI”